

ЛИТЕРАТУРА

„Борилъ бѣше бездетенъ и даде на Ханри дъщерята на своя предшественикъ Иоаникия; и тъй французитѣ вѣдѣха седнала на престола на тѣхната империя, дъщерята на най-смъртния имъ неприятель, затова нѣкои историци я обвиняватъ, че е отровила мжжа си Ханри на 11 юний 1216 година, тъй като тя при омжжването си за него, била отнесла въ сърдцето си смъртната умраза, която баща ѝ Иоаникий ѝ билъ внушилъ противъ французитѣ.“

(Lebeau — „Histoire du bas empire“
томъ 17, стр. 283).

„Мария бѣше дъщеря на Иоаница, а не на Борилъ, който бѣ нейнъ братовчедъ.“

(Geoffroi de Villehardouin — „La conquête de Constantinople“, гл. XVI 29-30
Murat — „Essai de chronographie byzantine“, томъ I, стр. 306).

„Следъ смъртта на Иоаница, българския царь, императоръ Енрико се бѣ оженилъ за дъщеря му, слобивайки се по такъвъ начинъ съ приятелството на такива могъщи съседѣ.“

„Смъртта му презъ 1216 год. въ Тесалоника, когато той бѣ едва четиридесетъ годишенъ, останала подъ подозрението, че е последвала отъ отрова, е била сждбоносна за властта на латинитѣ.“

(Federigo Hurter — „Storia di papa Innocenzo III“, томъ II, стр. 589).

„Хенрихъ бързо се отправи къмъ Тесалоника, отново тържествено короняса младия принцъ Димитри и стори всичко възможно, за да му осигури по-яко престола. Но него самия тамъ внезапно покоси смъртта, още не сторила 40 години, на 11 юний 1216 година, безъ да остави свои наследници за престола. Веднага навсѣкжде се заговори, че той е билъ отровенъ. Споредъ едни това сж били близки